

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 021181 18 Кж 2
Бања Лука, 11.12.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног Н.У., због кривичних дјела организовани криминал из члана 383.а став 2. у вези са кривичним дјелом разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и др., у поступку неправог понављања кривичног поступка, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката М.П. из Б.Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021181 18 Квл 2 од 23.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 11.12.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Н.У. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 021181 18 Квл 2 од 23.10.2018. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 021181 18 Квл 2 од 23.10.2018. године, дјелимично је уважен захтјев осуђеног Н.У. за неправу понављање кривичног поступка (у даљем тексту: Захтјев), те су преиначене у погледу одлуке о казни правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021181 17 К од 08.9.2017. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци, због кривичног дјела организовани криминал из члана 383а. став 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) у вези са кривичним дјелом разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, која казна је умањена за 25%, рјешењем о амнестији Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 0021181 18 Кв од 06.9.2018. године, тако да по амнестији износи 4 (четири) године 1 (један) мјесец и 15 (петнаест) дана и Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 262254 17 К од 14.5.2018. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године због кривичног дјела спречавање службеног

лица у вршењу службене радње из члана 387. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ РС, која казна је умањена за 25%, рјешењем о амнестији Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 262254 18 Кв од 27.7.2018. године, тако да по амнестији износи 9 (девет) мјесеци, тако да су казне затвора изречене тим пресудама узете као утврђене и уз примјену одредбе члана 58. став 1. у вези са чланом 56. став 1. тачка 3) Кривичног законика Републике Српске, осуђеном Н.У, изречена јединствена казна затвора у трајању од 6 (шест) година и 4 (четири) мјесеца, у коју казну је урачунато вријеме проведено у притвору и на досадашњем издржавању казне затвора по наведеним пресудама, као и амнестирани дио тих казни, са укупним умањењем по основу амнестија од 1 (једне) године, 7 (седам) мјесеци и 15 (петнаест) дана.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осуђеног, адвокат М.П. из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда преиначи, или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или одреди одржавање претреса пред овим судом.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Одредбом члана 341. став 1. ЗКП РС, прописано је да се правоснажна пресуда може преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двјема пресудама или у више пресуда против истог осуђеног правоснажно изречено више казни, а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

У конкретном предмету, Захтјевом браниоца осуђеног од 01.6.2018 године, у смислу одредбе члана 341. став 1. ЗКП РС, затражено је да се преиначе у погледу одлуке о казнама три правоснажне пресуде, и то Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007201 11 К од 17.10.2011. године (осуђен на казну затвора од 2 године), Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021181 17 К од 08.9.2017. године (осуђен на казну затвора од 5 година и 6 мјесеци) и Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 262254 17 К од 14.5.2018. године (осуђен на казну затвора од 1 године), те изрекне јединствена казна затвора. У прилогу постављеног Захтјева, накнадно су достављена правоснажна рјешења, којим су осуђеном умањене наведене казне затвора за 25% и то - рјешење о амнестији Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 0021181 18 Кв од 06.9.2018. године (којим му је казна затвора од 5 година и 6 мјесеци умањена за 1 годину 4 мјесеца и 15 дана, тако да му, након амнестије, преостали дио казне износи 4 године 1 мјесец и 15 дана) и рјешење о амнестији Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 262254 18 Кв од 27.7.2018. године (којим му је наведена казна затвора од 1 године умањена за 3 мјесеца, тако да му, након амнестије, преостали дио казне износи 9 мјесеци).

Ранији Захтјев осуђеног за неправо понављање кривичног поступка (од 06.02.2018. године), у којем је затражено обједињење казни затвора изречених дјелом правоснажним пресуда и то Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007201 11 К од 17.10.2011. године и Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021181 17 К од 08.9.2017. године, одбијен је, као неоснован, правоснажним рјешењем првостепеног суда број 11 0 К 021181 18 Кв од 21.02.2018. године (потврђено рјешењем Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 0021181 18 Кж од 13.3.2018.), са образложењем да нису испуњени услови из одредбе члана 58. став 4. Кривичног законика Републике Српске, јер је осуђени издржао изречену казну затвора у трајању од 2 (двје) године по правоснажној пресуди Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007201 11 К од 17.10.2011. године (ступио на издржавање казне затвора 27.02.2012. године, и према рјешењу Комисије за условни отпуст Министарства правде Републике Српске, број 08.0330/246-176/13 од 06.9.2013 године, пуштен на условни отпуст дана 11.9.2013. године, а редован истек казне 27.01.2014. године), прије него што је почело ново суђење у кривичном предмету Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021181 17 К, у којем је осуђен пресудом дана 08.9.2017. године, на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци.

Слиједом наведеног, правилно се у побијаној пресуди образлаже да се ради о пресуђеној ствари у дијелу Захтјева, који се односи на казну затвора у трајању од 2 (двје) године, изречену пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007201 11 К од 17.10.2011. године. Ради тога су без основа аргументи из жалбе, и тврдња да је првостепени суд, приликом доношења побијане пресуде, по новом Захтјеву, пропустио да узме у обзир и обједини и казну затвора у трајању од 2 (двје) године, изречену пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007201 11 К од 17.10.2011. године.

За разлику од тог дијела захтјева, правилно је првостепени суд утврдио и дао ваљане разлоге, да је Захтјев основан у дијелу којим се тражи да се, у поступку неправог понављања кривичног поступка, преиначе у одлуци о казни правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 0021181 17 К од 08.9.2017. године и Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 262254 18 Кв од 27.7.2018. године, јер су за то испуњени законски услови из члана 341. став 1. ЗКП РС.

Наведеним пресудама је правоснажно изречено више казни а нису примјењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају. Испуњени су и услови из члана 58. став 4. Кривичног законика Републике Српске, јер осуђени није издржао ни једну од казни затвора, изречених тим пресудама. Слиједом наведеног, правилно је првостепени суд, примјеном одредби члана 58. став 1. у вези са чланом 56. Кривичног законика Републике Српске, узео раније изречене казне као утврђене, те изрекао јединствену казну у трајању од 6 година и 4 мјесеца, у коју је, у складу са одредбом члана 59. Кривичног законика Републике Српске, урачунато вријеме проведено у притвору, као и укупно умањење казни затвора како је то одређено правоснажним рјешењима о амнестији, којим му је казна затвора од 5 година и 6 мјесеци, умањена за 1 годину

4 мјесеца и 15 дана (тако да је по амнестији остао неиздржани дио те казне од 4 године 1 мјесец и 15 дана), те казна затвора од 1 године, умањена за 3 мјесеца (тако да је по амнестији остао неиздржани дио те казне од 9 мјесеци).

Приликом одмјеравања јединствене казне затвора, правило је првостепени суд цијенио околности које су биле утврђене на страни осуђеног као олакшавајуће и отежавајуће приликом доношења наведених пресуда, налазећи да је јединствена казна затвора, потребна и довољна мјера казне, са аспекта сврхе кажњавања.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци ове пресуде на основу члана 327. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић